

utallige Nytteture. Cyklen er fuldstændig, om jeg saa maa sige, bleven hjemmehørende i mit daglige Liv; den er mig aldeles uundværlig og til ubeskrivelig Glæde. Jeg nærer et levende Ønske om, at Cyklesporten, eller rettere, Cyklekørselen, maa blive saa udbredt som muligt blandt Kvinder; jeg tror, den for manges Vedkommende kunde være en Frelse fra megen Nød, baade aandelig og legemlig; — Skade blot, at den endnu er saa kostbar!

Mindeord.

Den 27de December 1893 døde Fru *Amalie Gabriele Høgsbro*. I hende har den danske Kvindesag mistet en af sine bedste Venner. Hun var ikke af de Kvinder, i hvis Lod det er faldet at faa en videre Virkekreds, og som derfor er kendt i mange af Landets Egne; hun har, saavidt vides, aldrig traadt offentlig frem — og dog tør vi kalde hende en af Kvindesagens Støtter.

Hvor tit er der ikke af Kvindesagens Modstandere blevet raabt paa, at Kvindens rette og eneste Kald er at være »Hustru og Moder«, at den moderne Kvindebevægelse er bare noget, som de gamle Jomfruer har fundet paa, osv., og hvor tit har man ikke forsøgt at fremstille det, som om Kvindesagen var en Kamp mellem de gifte og de ugifte, foruden at den var en Kamp mellem Mænd og Kvinder! Overfor alt dette stod Fru Høgsbro som den bedste Protest. Igennem mer end 40 Aar var hun sin Mand en udmærket Hustru, en Medhjælp og en Støtte i bedste Forstand. Deres Kaar var smaa, især da Hr. Sofus Høgsbro havde opgivet sin Stilling som Forstander for Rødning Højskole for at leve som Politiker, og den store Børneflokk voksede til. Men hans Hustru var ikke af dem, der mente, at Hensynet til hende selv og Børnene skulde gaa forud for noget af det, som hendes Mand — og hun med ham — ansaa for ret at gøre. Og medens hun passede Huset, fødte femten Børn